

in relation to the prophylaxis of criminal offences among young people in the conditions of reformation of Ukrainian civil society.

Keywords: *crime, criminality, criminal offences, young people, reformation Ukrainian civil of societies.*

Ананченко А.В.,

студ. гр. БП-1-15,

*Наук. керівник: Шморгун О.С., к. ю.н., зав. кафедри
приватного та публічного права факультету
підприємництва та права Київського національного
університету технологій та дизайну, м. Київ, Україна*

СУЧАСНИЙ СТАН ЗАПОБІГАННЯ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ В УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ

В повідомленні досліджується суспільні загрози торгівлі людьми та загально-соціальні і спеціальні заходи запобігання названої злочинної діяльності. Пропонуються висновки і рекомендації по удосконаленню законодавства та заходів запобігання торгівлі людьми.

Ключові слова: *злочин, торгівля людьми, загрози щодо торгівлі людьми, заходи запобігання торгівлі людьми, загально-соціальні заходи запобігання торгівлі людьми, спеціальні засоби запобігання торгівлі людьми.*

Вступ. Торгівля людьми у сучасному світі є одним із найнебезпечніших порушень прав і свобод людини. Суспільна загроза торгівлі людьми, як надзвичайно небезпечного злочину, полягає в посяганні на невід’ємні права людини – право на вільний розвиток своєї особистості, право на повагу до її гідності, на свободу та особисту недоторканність, свободу пересування і вільний вибір місця проживання, право на охорону здоров’я та медичну допомогу, а інколи і право на життя. Торгівля людьми становить значну суспільну небезпеку для жінок, чоловіків і дітей, яких використовують з метою жебракування, сексуальної та трудової експлуатації, та залучення до інших незаконних видів діяльності, які принижують честь та гідність людини. Згідно з дослідженнями Міжнародної організації праці (МОП) в будь-який момент часу у світі в сучасному рабстві знаходиться 20,9 млн. осіб.

Над проблемою запобігання торгівлі людьми працювали такі вітчизняні дослідники, як В.С. Батиргареева, Б.М. Головкін, О.В. Дручек, В.О. Іващенко, К.Б. Левченко, О.В. Лисодєд, О.В. Наден, Ю.С. Орел, Ю.В. Раковська, Р.І. Суслов, Л.В. Чеханюк та інші.

У 2013 році було обліковано 131 кримінальне правопорушення, що пов’язані з торгівлею людьми або іншою незаконною угодою щодо передачі людини, у 2014 році обліковано 118 таких правопорушень (динаміка є

негативною і становить – 9,9%), у 2015 році обліковано 110 правопорушень (динаміка є негативною і становить – 6,8%), у 2016 році обліковано 115 правопорушень [1].

Типовий портрет жертви такого злочину як торгівля людьми створити вкрай складно. Серед виявлених жертв є люди різної статі, віку, соціального походження, статку. У той же час існують певні групи ризику, які об'єднують особливо вразливих людей, стосовно яких існує висока ймовірність того, що вони можуть стати об'єктами цього злочину. Насамперед до цієї категорії можна віднести представників соціально незахищених і неблагополучних верств населення, які знаходяться у складних життєвих обставинах: членів багатодітних родин та малозабезпечених сімей; одиноких матерів; людей з особливими потребами (як у сфері фізичного, так і психічного здоров'я); самотніх людей похилого віку; жертв насильства в сім'ї; сиріт, дітей, що позбавлені опіки та піклування, «дітей вулиці»; безробітних працездатного віку (особливо тих, хто тривалий час не може знайти собі роботу); безпритульних.

Нова для України група ризику – вимушені переселенці або внутрішньо переміщені особи (ВПО) із зони конфлікту. Станом на лютий 2015 року за даними ООН в Україні нараховувалося понад 1 млн. ВПО. Через невизначеність щодо перспектив подальшого влаштування, побутові складнощі та брак ресурсів (зокрема, фінансових), такі люди є особливо вразливими та схильними до прийняття сумнівних пропозицій вербувальників. До нових тенденцій можна також віднести торгівлю людьми терористичними елементами на територіях Донецької та Луганської областей.

На загально-соціальному рівні серед заходів запобігання торгівлі людьми можемо виокремити наступні: формування та реалізація ефективної соціальної політики, зменшення рівня безробіття, урегулювання міграційних процесів, зростання стандартів життя людей, підвищення рівня обізнаності серед населення і особливо серед груп ризику про механізм перетворення на жертву торгівлі людьми (проведення загальнонаціональних інформаційних кампаній, висвітлення у ЗМІ проблеми торгівлі людьми), забезпечення безпеки осіб, які визнані потерпілими від торгівлі людьми, забезпечення відновлення прав постраждалих від торгівлі людьми, виявлення та розслідування злочинів, пов'язаних з торгівлею людьми, притягнення до відповідальності осіб, причетних до торгівлі людьми, посилення прикордонного контролю, інформування громадськості щодо результатів діяльності у сфері боротьби з торгівлею людьми (статті 9–12 Закону України «Про протидію торгівлі людьми»).

Спеціальний рівень запобігання передбачено статтею 5 Закону України «Про протидію торгівлі людьми», де визначено, що суб'єктами протидії торгівлі людьми є: Президент України, Кабінет Міністрів України, центральні та місцеві органи виконавчої влади, закордонні дипломатичні установи України та заклади допомоги особам, які постраждали від торгівлі людьми. Також зазначається, що у здійсненні заходів, спрямованих на запобігання торгівлі людьми, беруть участь органи місцевого самовряду-

вання, а також, за згодою, підприємства, установи, організації незалежно від форми власності, громадські організації та окремі громадяни. Стаття 13 Закону України «Про протидію торгівлі людьми» встановлює національний механізм взаємодії суб'єктів, які здійснюють заходи у сфері протидії торгівлі людьми [2]. Основним суб'єктом у системі запобігання торгівлі людьми є Департамент боротьби зі злочинами, пов'язаними з торгівлею людьми Національної поліції України (у складі кримінальної поліції). Так, саме на Департамент покладаються наступні завдання: участь у реалізації державної політики у сфері протидії кримінальним правопорушенням, пов'язаним з торгівлею людьми, нелегальною міграцією, правопорушеннями у сфері суспільної моралі, а також внесення на розгляд Голови Національної поліції України та Міністра внутрішніх справ пропозицій щодо формування державної політики в зазначених сферах; запобігання вчиненню, виявлення, припинення та розкриття кримінальних правопорушень, пов'язаних з торгівлею людьми, нелегальною міграцією, а також правопорушень у сфері суспільної моралі; моніторинг, вивчення, аналіз і узагальнення ефективності заходів щодо стану боротьби з кримінальними правопорушеннями, пов'язаними з торгівлею людьми, нелегальною міграцією, а також правопорушеннями у сфері суспільної моралі, у межах компетенції прогнозування криміногенної ситуації в державі і своєчасне інформування керівництва Національної поліції України та інших органів державної влади із зазначених питань.

У 2015 році у місті Одеса Міжнародною організацією з міграції (далі МОМ) була організована арт-інсталяція «Невидимі», що розповідає справжні історії постраждалих від торгівлі людьми. Цей проект побачили жителі дев'яти регіонів України. За період з січня 2000 року до грудня 2016 року МОМ надала комплексну допомогу з реінтеграції 12 846 постраждалих від торгівлі людьми, яка, залежно від індивідуальних потреб кожної особи, включала юридичні консультації та представництво у кримінальному та цивільному суді, медичну та психологічну допомогу, забезпечення притулку, професійну підготовку, надання невеликих грантів для підтримки тих постраждалих від торгівлі людьми, які прагнуть започаткувати власний бізнес, та інші форми допомоги. З 2002 року при МОМ працює Медичний реабілітаційний центр, єдиний у своєму роді в Україні, де повне медичне обслуговування та психологічна допомога надаються безкоштовно на безпечній та конфіденційній основі. З 2002 по грудень 2016 року понад 3 000 постраждалих скористалися послугами Центру [1].

На індивідуальному рівні доцільним є корегуючий вплив на поведінку груп ризику, особливо членів багатодітних родин та малозабезпечених сімей, самотніх матерів, людей з особливими потребами, самотніх людей похилого віку, жертв насильства в сім'ї, сиріт, дітей, що позбавлені опіки та піклування, «дітей вулиці», безробітних працездатного віку і безпритульних, осіб, які займаються модельною діяльністю і осіб, які займаються проституцією. Позитивно себе зарекомендували індивідуальні і колективні бесіди з такими особами, надання поради щодо можливостей і порядку

офіційного працевлаштування за кордоном, поведження із особистими документами, процедури перетину державного кордону, попередження їх про можливий механізм залучення у торгівлю людьми та наслідки від цього злочину. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження порядку встановлення статусу особи, яка постраждала від торгівлі людьми» за № 417 від 23.05.2012 року визначає процедуру встановлення статусу особи, яка постраждала від торгівлі людьми [3].

Висновок. Торгівля людьми є небезпечним злочином, що потребує певних дій спрямованих на його запобігання. В Україні здійснюються загально-соціальні і спеціальні заходи запобігання торгівлі людьми. Актуальним завданням залишається розвиток міжнародного співробітництва у сфері протидії торгівлі людьми. Так, наприклад, значну багаторічну допомогу у запобіганні торгівлі людьми та соціальній роботі із постраждалими особами надає Міжнародний жіночий правозахисний центр «Ла Страда-Україна».

Список використаних джерел:

1. Протидія торгівлі людьми в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.iom.org.ua/sites/default/files/iom_vot_statistics_ukr_jun2016.pdf.
2. Про протидію торгівлі людьми: Закон України від 20.09.2011 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2012. – № 19-20. – Ст. 173. Поточна редакція від 09.12.2015 р.
3. Про затвердження порядку встановлення статусу особи, яка постраждала від торгівлі людьми: Постанова Кабінету Міністрів України від 23.05.2012 № 417 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/417-2012-%D0%BF>.

Ананченко А.В. Современное состояние предотвращения торговли людьми в Украинском гражданском обществе.

В сообщении исследуется общественные угрозы торговли людьми и общесоциальные и специальные мероприятия предотвращения названной преступной деятельности. Предлагаются выводы и рекомендации по усовершенствованию законодательства и мероприятий предотвращения торговли людьми.

Ключевые слова: *преступление, торговля людьми, угрозы, относительно торговли людьми, мероприятия предотвращения торговли людьми, общесоциальные мероприятия предотвращения торговли людьми.*

Ananchenko A.V. The Modern consisting of prevention of trading in the people of Ukrainian civil society.

In a report probed public threats of trading in people and zagal'no-social'ni and special measures of prevention of the adopted criminal activity. Conclusions and recommendations are offered on the improvement of legislation and measures of his prevention.

Keywords: *crime, trading in people, threats, in relation to trading in people, measures of prevention of trading in people, zagal'no-social'ni measures of prevention of trade peoples.*

Анастасова Л. О.,
студентка II курсу юридичного факультету
Дніпровського гуманітарного університету
м. Дніпро, Україна,
Науковий керівник: Хрідочкін А. В., доцент

ОСОБЛИВОСТІ ЗАХИСТУ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ В УКРАЇНІ

В повідомленні досліджуються особливості захисту права інтелектуальної власності в Україні. Пропонуються висновки і рекомендації.

Ключові слова: *право інтелектуальної власності, захист права інтелектуальної власності, авторські і суміжні права.*

Вступ. На протязі всього свого існування людина займалась певними справами, результатами яких були як матеріальні, так і не матеріальні речі та вироби. Треба відзначити, що постійно знаходились люди, які мали намір скористатись результатами діяльності інших, тобто вкрасти. Боротись з крадіжками матеріальних об'єктів людство навчилось дуже давно. Історії відомі приклади древніх законів, цілю яких було покарання крадіїв. Але за такою власністю як інтелектуальна було дуже складно слідкувати і контролювати законність її використання.

У наш час людина постійно стикається з інтелектуальною власністю сама цього не підозрюючи. Ми читаємо книжки, дивимось кінофільми, слухаємо музику, і це є незначною частиною того, що охоплює інтелектуальна власність. Саме тому всебічне вивчення цього питання є необхідним і актуальним у наш час. В Україні існує декілька комітетів, агентств або відомств, що опікуються соціальним захистом громадян країни стосовно їх авторських і суміжних прав це: Державне патентне відомство України, Комітет з інтелектуальної власності, Державне агентство України з авторських і суміжних прав тощо [1, с. 43].

У світовій практиці захист права інтелектуальної власності прийнято поділяти на два види - юрисдикційний і неюрисдикційний. Юрисдикційною формою захисту права інтелектуальної власності визнається діяльність уповноважених державою органів, що проводяться з метою захисту порушених суб'єктивних прав чи тих прав, що оспоруються. Сутність цієї форми захисту полягає в тому, що особи, права і законні інтереси яких порушені, звертаються за захистом до державних чи інших компетентних органів, уповноважених вжити необхідні заходи для відновлення порушеного права і припинення правопорушення. У рамках юрисдикційної форми